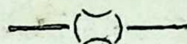
RMSRM No 27

தனவணிகர் விவாக விளக்கச் சூறாவளி.

தனவணிகர் விவாகவிளக்கம் என்ற பெயருடன் "கண்டனூர் நா. பெ. நா. மு. முத்துராமன்செட்டி" என்ற கைசாத்துக்கொண்டு புறப்பட்ட துண்டுப்பத்திர மொன்றைக் கண்டனம்.
இந்த விளக்கத்தில் கூறப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றி ஆராய்வாம்.

முதலில் மநுகர்ம சாஸ்திரத்தில் எட்டுவகை விவாகங் கூறப்பட்டதென்றும், வைசியனுக்கு ஆசுரவிவாகம் விதிக்கப்பட்டதென்றும் கடைவிரிக்கின்றார். அவற்றை மறுத்தவர் யாவர்? எதற்காக இக்கடையை யிங்கே விரிக்கவேண்டுமோ?

பின்னர்த் தாரைவார்ப்பதையும் மந்திரங் கூறுவதையும் பற்றிப் பேசுகிறார். அவற்றைப்பற்றிப் பேசவும் என்ன அவசியம்?

எடுத்த விஷயமாகிய தாரம் மாங்கல்யம் மணமகன்கையால் கட்டவேண்டுமென்பதும், அதன் மறுதலையுமேயாம். ஆகவே மாங்கல்யதாரணம் மணமகன்கையாற்றான் செய்யவேண்டுமென்பதை மறுத்து மணமகனுக்குப் பிரதிநிதியாக வேறொருவர் கட்டலாமென்பதை நியாயவாயிலாகச் சாதிப்பதொன்றே தமது கடமையென்பதை இந்த மு. செட்டியார் கவனிக்காமல் ஏதேதோ வீண்கடைபரப்பி விருதாகோஷஞ் செய்கின்றனர். மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் மாங்கல்யத்தைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை யென்றிவர் கூறுகிறார். மாங்கல்யதாரணம் கூடாதென்று அது சொல்கிறது? பிராமணர்கள் இன்றைக்கும் மாங்கல்யதாரணஞ் செய்து வருகின்றனரே. வைதிக ஒழுக்கத்துட்பட்ட ஏனையவருணத்தாரும் மாங்கல்யதாரணமே பிரதானமாகச்செய்துவருகின்றனரே. தெய்வயானை, திருக்கல்யாணம் உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருக்கல்யாணம் முதலியவற்றில் மாங்கல்யதாரணம் மணமகன் திருக்கரத்தாற் செய்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவே. தேவேந்திரன் மனைவியாகிய இந்திராணியின் கழுத்தில் மாங்கல்யதாரணஞ் செய்யப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அருணகிரிநாதர் முருகக்கடவுளைத் தோத்திரஞ்செய்யுமுகமாக "சசிதேவி மாங்கல்யதந்துரக்ஷாபரண" என்று கூறியிருத்தலு முணர்க. இன்னும் உலகத்து நான்குவர்ணத்தமக்களும், மாங்கல்யதாரணஞ் செய்யு மியல்பினரென்பது

புராணவாயிலாகவும் பிரத்தியக்ஷ வழக்கமாகவுங் காணப்படுகிறது. இத்தகைய சர்வப்பிரசித்தமான மாங்கல்யதாரணத்தைப்பற்றி அறிவுடையவர் யாவராயினு மறுக்க முன்வருவரோ?

நம் வைசியமக்கள் அநுட்டிக்கத்தக்க கிரியைகளெல்லாவற்றையுங் கிரமமாகக்கூறும் அகோர சிவாசாரியர் பத்ததியில் நாயகனே மாங்கல்யதாரணஞ்செய்ய வேண்டுவது முக்கியமென்றுகூறுவது ஸ்ரீ கரு.முத்து. தியாகராசச் செட்டியாரவர்களால் 28-4-13 வைசியமித்திரனில் பிரமாண பூர்வமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவர் அகோரசிவாசாரியர் கூறியவை யனைத்தும் பிராமணருக்கேயன்றி மற்றையோர்க்கில்லையென்கிறார். அப் பத்ததியில் சைவ சோடசக் கிரியாரம்பத்தில் உபோற்காதவிதியில் அதிற் கூறப்படும் விவாகாதி கிரியைகளனைத்தும் பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களாகிய நான்கு வருணத்தார்க்கு முரியவையென்று பல பிரபல ஆகமப் பிரமாணங்காட்டித் தீர்மானித்திருப்பதை இந்த மு. செட்டியாரினியேனும் படித்தவரிடத்துக் கேட்டுத் தெளிந்துகொள்வாராக.

தாலியைத் தாங்கிக்கொண்டு போகிறதென்று ஒருவேடிக்கை பேசுகின்றனர். இங்ஙனம் பேசுதல் விளையாட்டுப் பிள்ளைகள் பேச்சேயாவதன்றிக் கல்வியறிவுடையார் வியவகார மாகாமை தெளிவாராக.

யாம் எடுத்த வியவகாரத்துக்குப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணங்களுடன் அகோர சிவாசாரியர் பத்ததி ஸ்காந்தமுதலிய நூலாதாரமுங் காட்டியிருக்கின்றோம். இந்த மு. செட்டியார். தமது கக்ஷியைத் தாபிக்கவேண்டுமாயின் தாலிகட்டுவது வேண்டாமென்றுவது மணமகனுக்குப் பிரதிநிதியாக வேறொருவன் தாலிகட்டலாமென்றுவது நூலாதாரங் கட்டல் வேண்டும். அங்ஙனம் கட்டாதவரை இவர் எடுத்த வியவகாரந் தோல்வியுற்று ஒழிந்துபோனமையறிந்து தாமும் மௌனமாயிருக்க வேண்டும். இவ்விரண்டிலொன்று செய்யாது எடுத்த வியவகாரத்துக்குச் சம்பந்தமற்ற வெற்றுரை பரப்புவாராயின் "மாபறவை புல்லுருவஞ்சுவபோல் தம்வல்லுருவஞ்சன்மின்" என்றுதம்மைக் காட்டிக்கொள்பவராவரென்பது திண்ணம்.

இன்னும் இராமபிரானுக்கு முற்பாட்டனாகிய அரிச்சந்திரன் காலமுதற்கொண்டே தாலிகட்டுகிற வழக்கமிருந்து வருவதை இவரறிந்திலர் பாணிக்கிரகணம், மாலையிடுதல் தாலிகட்டுதலாகிய மூன்றுவழக்கமும் இன்றும் நடந்து வருகின்றன. பாணிக்கிரகணம் மாலையிடுதல் இவற்றையும் மணமகனுக்குப்பதிலாக வேறொருவர்செய்கிறவழக்கமில்லையே. பாணிக்கிரகணத்துக்குமுன் மணமகன் மணமகளைத் தீண்டலாகாதென்றே அந்நியரைக்கொண்டு தாலிகட்டச் செய்கிறதாக இந்த மு. செட்டியார் கூறுகின்றார். அகோரசிவாசாரியர் பத்ததியாதிகளில் கன்னியாதானஞ் செய்தபின்னர் புருடன் மாங்கல்யந்தரித்தலும் அதன்பின்கைப்பிடித்தலுங்கூறப்பட்டுள்ளன. இதனால்நாம் ஊகிக்கவேண்டியது,மாங்கல்யதாரணத்தால் மனைவியைபத்தனக்குரிமையாக்கிய பின்னர்க் கைப்பிடித்தலே தக்கதாகுமென்பதாம். மாங்கல்யதாரணஞ் செய்யாமற் கைப்பிடித்தல் தகாதென்பது மிதனாலுணரலாம்.

இங்ஙனம் புருடனாற் பிரதமத்திற் செய்யத்தக்க அவசியகிரியையாகிய மாங்கல்யதாரணத்தைப் புருடன் தீண்டக்கூடாமையால் வேறொருவன் செய்வதாக இவர் கூறுதல் பெருநகைப்புக்கிடமாகின்றது. நமது வைசிய ஜாதியில் சடங்குகள் முன்னும்பின்னுமாக மாறியிருக்கிறதாகக் கூறுகின்றார். ஏன் மாறவேண்டும்? மாறியிருப்பது தெரிந்தபின் அம்மாறுபாட்டை யொழித்து நான்முறைப்படி ஒழுங்காகக் கிரியைகளைச் செய்தலன்றோ அறிவுடையார் கடமையாகும்.

புருடனல்லாத வேறொருவன் தாலிகட்டுதற்குப் பிரமாணம் வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமு மழைத்த படலத்திலிருப்பதாகக் கூறுகிறார். அப்படலத்திலெங்குள்ளது? இது முயற்கோடு ஆகாயத்தாமரையேயன்றி வேறன்று மென்பதைத் திருவிளையாடற் புராணம் படித்தார் யாவருமுணர்வர்.

பட்டினத்தடிகள் "கைப்பிடி நாயகன்" என்று சொல்லியிருப்பதால் அவர்காலத்தில் தாலிகட்டுதலில்லை யென்று கூறுகின்றார். பாணிக்கிரகணம் என்னும் வடசொல் தமிழில் கைப்பிடித்தலென்று

கூறப்படும். விவாகத்தின் பரியாயநாமங்களுள் அதுவுமொன்று கும். அங்ஙனமாயின் "கைப்பிடிநாயகன்" என்பதற்கு விதி பூர்வமாக விவாகஞ்செய்துகொண்ட நாயகன் என்பது பொருளாம். அக்கினி சாக்ஷியாகக் கைப்பிடித்த உரிமை நாயகனையும், வஞ்சித்து ஒழுகுகின்றனரென்று வெறுத்துக் கூறும் அடிகள் அவ்வுரிமை தோன்றக் கைப்பிடி நாயகன் என்று கூறினரென்பது முணர்க. இதனால் மாங்கல்யதாரணம் இல்லை யென்று கூறுதலிவர் அறியாமையேயாகும்.

விதிக்குமாறகச் செய்யப்படும் விவாக கிரியைகளே நம்மவர் க்ஷேமத்திற்குக் காரணமென்று கூறுகின்றார். இது பேராச்சரியமாக விருக்கின்றது. மனிதர் இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணம் அவரவர் செய்த நல்வினை தீவினைகளேயாம். இவ்வுண்மையுணராது பிறரால்தன் மனைவிக்குத் தாலிகட்டுவித்தலே க்ஷேமத்திற்குக் காரணமென்றிவர் மயங்கிக் கூறுதல் பெருநகை விளைப்பதாகும். இம்மயக்கம் இவர்க்கு எப்பிறப்பிற் றெளியுமோ?

இவர் மேற்கோளாகப் பிழைபட்ட சில செய்யுட்களை யெழுதியிருக்கின்றனர். அச்செய்யுட்களில் இவர் மேற்கொண்ட மூன்றாவது மனிதன் றாலிகட்டுதலுக்குப் பிரமாணம் யாண்டாயினுமுளதா? ஒன்று மின்றென்பது யாவரு முணர்வர். இங்ஙனம் வேண்டாத பல பாட்டுக்களைப் பரப்பினல் ஒன்று மறியாத சிலர் மயங்கிப் பிரமாணங் காட்டிவிட்டாரென்று இவரைக் கொண்டாடுவார்களென மதித்தார் போலும். அம்மதிப்பு இவர்க்கு அவமதிப்பையே தருவதாகும்.

இன்னும் இ.த.மு. செட்டியார் தாம் கூறும் விஷயங்களுக்கு மேற்கோளாகத் தாம் எழுதிய கல்யாணச்சடங்கு விளக்கம் என்னும் புத்தகத்தைப் பார்க்கும்படி அடிக்கடி கூறுகின்றார். அப்புத்தகம் முதுநூற் பிரமாணங் காட்டி யெழுதப்பட்டிருக்குமோ வென்று ஐயுற்று ஒரு பிரதி வாங்கிப் பார்த்தோம். அதன்கட் புராதனநூன் மேற்கோளொன்று மின்றி இப்பொழுது நடைபெறுஞ் சாத்

திர மாறுபாடான கிரியைகளைத் தம் மனம்போனபடி விளையாட்டுச் சிறுவர் பாடும் பாட்டுப் போன்ற சில போலி, வழுப்பாட்டுக்களாற் கூறியிருக்கின்றனர். அவ்வாபாச நூலை மேற்கோள் காட்டியதனல் இவர்க்கு வேறு நூலாராய்ச்சி செய்தற்கு வலியிலதென்பது வெளியாம். அந்நூலிற் பல சொற்பொருட் பிழைகள் மலிந்துள்ளன. இவர் வாயில் வருவனபெரும்பாலும் பிழையுடையன வென்பது சிறுவரு முணர்ந்துளராதலின், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டல் மிகை யென விடுத்தாம்.

“கீழ்மக்களுக்கு சாஸ்திரம் சடங்குகளேற்படாததினல் அவர்கள் மனேபீஷ்டம் போல் தாலிகட்டிக்கொண்டு போகிறது. அந்த ஞாயம் நம்மனேருக்குப் பொருந்தாது” என்கிறர். இதனல் தாலி கட்டுகிற வழக்கமுள்ளவர்களை யெல்லாம் இவர் கீழ்மக்களென்று வாய் கூசாது பகர்கின்றர். இதைவிட அதிபாதகம் வேறுண்டோ? ஆதிசைவர்கள், பிராமணர்கள், வேளாளர்கள் முதலிய உயர்ந்தோர் பலரும் தாலி கட்டுவதே பிரதானமான வழக்கமாகக் கொண்டிருப்பதால் அவர்களை யெல்லாங் கீழ்மக்களென்று தூஷிக்கத்துணிந்த இவர்க்கு இப்பொழுது அரச தண்டனை சமீபத்திலில்லாவிடினும் நரக தண்டனையடைந்து துடிதுடித்துக் கதறுவாரே யென்று இரங்குகிறோம். ஐயோ பாவம்! விருத்தப் பருவமடைந்த இவர்க்கு இக்கதி வந்தது பரிதபிக்கத் தக்கதே.

இதுவரை எங்காவது திருவிழா கும்பாபிஷேகம் நடக்குங் காலத்தில் ஏதோ வாழ்த்துப்பாட்டுக்களைப் பாடித்திரிந்த இந்த மு. செட்டியார் அம்மட்டிலமையாது சகலகலா வல்லவர் போல அபிநயித்து மனுதர்மசாஸ்திரம் புராணங்கள் இவைகளைக் கற்றவர் போலப் பகட்டிவாதுக்குக்கிளம்பி விளக்கைப்பிடித்துக் குழியில் விழுவாராயினர். முன்னரே “சற்குருவிளக்கம்” என்று பேருள்ள விளக் கொன்றைப் பிடித்தார். அது பிரசண்டமாருதத்தாலவிந்து இவரை அந்தகாரத்தில் அமிழ்த்தியது. இப்போது விவாகவிளக்கைப் பிடித்தார். இது சூறுவளியா லவிந்தது. இவர் கைதொட்ட விளக்கு உடனேயவிந்து இவரை யிம்மையிலும் இருளிற்றள்ளுவதால் இனியா

வது அடங்கிக்கிடந்து அமைதியுறுவாராயின் நன்று. நான்குவரி யாவது பிழையின்றி யெழுதத்தெரியாத இந்த மு. செட்டியாரா வாதவிஷயங்களில் வெளிவரத்தக்கவர்?

இனி, ஒரு நூலாயினும், கவியாயினும், துண்டுப் பத்திரமாயி னும் வெளிவரின் அதனை நோக்கியே ஆக்கியோரது போக்கிய தையை உலகம் மதித்தல் வழக்காறுதல் பற்றி இந்த விவாக விளக்கைப் பிடித்து வெளிப்பட்ட மு. செட்டியாரின் படிப்பு நிலை யையும் அவ்விளக்கின் தன்மையால் அளந்து காட்டுவாம்.

(1) இந்த மு. செட்டியார் "விவாகம் யென்பது" என வரைந்துள்ளார், 'யென்பது' என யகர வர்க்க எகரத்தை மொழி முதலாகக்கூற யாண்டுக் கற்றனரோ? இஃதொன்றோ 'யேனக்கூறி' 'யேந்த' 'யேற்பட்டிருக்கிற' 'யேடுத்து' 'யேன்று' 'யேற்பாடு' 'யேற்பட்ட' 'யேன்றிருப்ப' என்று பற்பல இடங்களில் உயிர் முதன் மொழி வருமிடங்களிலெல்லாம் யகரவர்க்க எகரமே எழுதுகின்றார். இவையாவும் யகரவுடம்படுமெய் பெற்றனவல்ல. இவற்றால் இந்த மு. செட்டியார் மொழிமுதலெழுத்து இலக்கணங்கூட அறிந்திலரென்பது புலனாம். சிற்றிலக்கணங் கற்குஞ் சிறு பிள்ளைகள் கூட இவ்விலக்கணமறிவர்.

(2) "பிறுமணர்" என்று இரண்டிடங்களிலெழுதியுள்ளார். பிராமணர் என எழுதலே முறை. "பிறுமணர் என வல்லினமிட் டெழுத யாரிடம் படித்தனரோ?

(3) "வார்சுகளேர்ப்படும்" என வரைந்துள்ளார். மேலே இடையின ரகரம் வருமிடத்து வல்லின றகரத்தைப் புகுத்தது போல் "ஏற்படும்" என்று வல்லின றகரம் வருமிடத்து "ஏர்ப்படும்" என இடையின ரகரத்தைப் புகுத்திவிட்டார். இவரது மெய்ப் புரட்சியை என்னென்று வியப்பேம்.

(4) "எஜை: குடிமானத்தில்" எனத்தீட்டுகின்றார். இசை குடிமான மென்பதே முறையும் பொருட் பொருத்தமு முடைய

தாகவும் "எசை குடிமானத்தில்" என உயிர் மயக்கஞ் செய்தனர். இவர் கூற்றுப்படி கொண்டால் "எசை குடிமானத்தில்" என்பது வெற்றுரையாகுமன்றிப் பிறிதாகாது.

(5) "அரிந்து கொள்ள வேண்டிருக்கிறது" என்கின்றார். அறிந்து என்பதன் மூலமாகிய அறிவென்பதை அறியாமல் "அரிந்து" என வரைந்தனர். அரிந்து என்பது அரிவாளால் அறுத்து என்னும் பொருளே தரும். அறிவின் உண்மை நிலையை யினியேனும் அறிந்து கொள்வாராக. 'வேண்டிருக்கிறது' என்கின்றனர். இதுவும் விந்தையே,

(6) "பாணிக்கிரஹணம்" என்கின்றார். இதன் பொருள் தான் யாதோ?

(7) "கடாசியாக" என்கின்றார். இதற்கு என்ன பொருள் கூறுவரோ?

(8) "காரணமல்லாது வேரில்லை" என்றனர். இவ்விடத்து வேரில்லையென்பது பொருளற்று நிற்றல் காண்பாராக. "தவரி" என்கின்றார். தவரி என்பதும் பொருளற்ற மொழியேயாம்.

(9) "உருதி பத்தர மெழுதுகிற" என்றனர். இவ்வாறு ஒரு மொழியாகவேனும் இரு மொழியாகவேனும் யாண்டும் வழங்கக் கண்டிலம்.

(10) "திருவிளையாடலில் வள்ளியுங் கிணறு மிவிங்கமுமமைத்த படலத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்" என்றனர். அப்புராணத்தில் இவர் கூறியபடி பெயருள்ள படலம் காணப்படவில்லை. இதுவரை இப்பெயரை யாவரும் கேட்டதுமில்லை, இவர்கண்ணுக்கு மட்டும் இவ்வளவு பெரியபடலம் வந்தது இவரது விதியேபோலும்.

(11) "வைசிய சமோகத்திற்கு" என்றனர். சமோகம் என்பதற்குப் பொருள் யாதோ? வடமொழி முறைப்படி கருதினும் மோ

கத்தோடு கூடியதென்று பொருளாகும். சற்குணசிலராகிய வைசியருக்கு துர்க்குணமாகிய மோகத்தைப் புணர்ப்பித்தனரே. இங்ஙனம் பல இடங்களில் கூறுகின்றனர். அந்தோ பரிதாபம்.

(12) "நம்மளான்றோர்கள்" என்கின்றார். இவ்வாறு "நம்மள்" என்று வழங்குவதை யாண்டுங் கண்டிலேம்.

(13) "நமது ஜாதிக்கி" என்கின்றார். நான்காம்வேற்றுமை யுருபு (கு.) ஆகவும் அதனையறியாது மு. செட்டியார், கி. கொண்டது மிகவும் விபப்பே.

(14) "மைத்த சடங்குகள்" என்கின்றார். "மைத்த" சடங்குகள் என்றால் குற்றமுள்ள சடங்குகள் என்றுதானே பொருள் பெறும்? இவர் மேற்கொண்ட சடங்குகள் இங்ஙனமாதல் விதிப்பயனேபோலும்.

(15) "அன்னியில்" என்கின்றார். அன்னியில் என்றசொல்லை எந்தநூலில் என்னபொருளில் கண்டனரோ?

(16) "அளிவற்ற க்ஷேமத்தை" என்கின்றார். அளி-கிருபை வற்ற-வற்றிப்போக என்று பொருள்தரும். கிருபைவற்றிப்போனால் அழிவற்ற க்ஷேமம் எவ்வாறுண்டாகும். மேற்காட்டிய பிழைகளால் இந்த மு. செட்டியார் சொற்களின் பாகுபாடுகளாவது அவ்வவற்றின் பொருள் முடிபுகளாவது சிறிதுந் தெரியாதவரென்பது வெளியாம்.

(17) "அதின் விபரமாவன" எனத்தொடங்கி, "செய்து கொள்வதேயாம்" என முடித்துள்ளார். இங்ஙனம் பன்மை எழுவாயும் ஒருமைப்பயனிலையும் கொண்டுமுடிக்க எந்த இலக்கணத்தில் கற்றனரோ அறியேம்.

(18) "பிரதானமாய் எடுத்துக்கொள்ளாததினாலே" என்கின்றார். இந்த வாக்கியத்தில் ஆய் என்ற வினையெச்சத்துக்குக் கருத்தா எங்கே!

(19) "முதலியதுகள் செய்து" என்கிறார். முதலியது என்னும் ஒருமைச் சொல்லிற் கள் என்னும் பன்மை விகுதியைப்பொருத்தி வைத்தற்கு விதியுமில்லை. இங்ஙனம் செய்தல் கற்றவர் மதியுமில்லை. ஆகவே விதிகெட்டுத் தோன்றுமிதன்பொருள், முதலியதுகள் எனப்பிளவுபடின் முதலானகுற்றமென்று தானேபோதரும். ஆகவே இவர் கூற்றுக் குற்றப்பொருள் தருவதை யுணர்வாராக. இம்மட்டோ "இதுகளை" எனவும் எழுதுகின்றார். இவரது இலக்கணவுணர்ச்சி வியக்கற் பாலதே.

(20) "செய்துவருகிற தோர் சடங்கா யிருக்கிறது" என்றார் இதில் இருக்கிறது என்ற பயனிலைக்கு எழுவாயில்லையே. எழுவாயின்மைபால் இவரெழுதிய வாக்கியம் வழுவாய் முடியுமாறு காண்பாராக.

(21) "நமக்கோவெனில் கடாசியாக யேற்பட்டு ஆன்றோர்கள் நடத்திவந்து நாமும் நடத்திவருகிறோம்" என்றார். இதில் நடத்திவந்து என்ற வினையெச்சத்துக்கு முடிவிடமில்லையே. எடுத்தவினையைமுடிக்கும் கல்வித்திறமற்று வீண்வம்புபேசுதல் முறையன்மையுணர்வாராக.

(22) "தாங்குகிறதும்... கட்டுகிறதும்... எழுதுகிறதும்... சாட்சிகளாகத் தோணுகிறதே தவிர வேறில்லை" என்கின்றார். இதில்சாட்சிகளாகத் தோணுகிறது எனப் பன்மையொருமைகளின் வித்தியாசமறியாது முடிவுசெய்தல் பரிகசிப்புக்கே இடமாகும்.

(23) "கீழ்மக்களுக்கு சாஸ்திரம் சடங்குக ளேற்படாததினால் அவரவர்கள் மனேபீஷ்டம்போல் தாலிகட்டி கூட்டிக்கொண்டு போகிறது" என்றார். இதில் போகிறது என்பது எழுவாயா? பயனிலையா? எழுவாயாயின் பயனிலையில்லை. பயனிலையாயின் எழுவாயில்லை. ஆகவே எழுவாய் பயனிலை வழுவாய்நிற்றல் சிறியாருமறிந்து சிரியாது போகாரென்க.

(24) "சடங்குகளேல்லாம் வழக்கம்போல் நடந்துவந்திருக்கிறது" என்றார். இதில் சடங்குகளெல்லாம் என்ற பன்மையெழுவாய்

நடந்துவந்திருக்கிறது என்ற ஒருமைப்பயனிலை கொண்டு பிழைபட்டதாயிற்று.

(25) "யிருப்பதை எல்லோருமறிந்த விஷயமே" என்றார். இதில் இருப்பதை என்ற இரண்டாம்வேற்றுமைச் சொன்முடிபுதெரியாது தடுமாறினமை வெளிப்படை.

(26 "க்ஷத்திரிய வர்க்கத்தில் மாலையிடுவதை முக்கியமாய்க் கூறியுள்ளன" என்றார். இதிலும் ஆய் என்ற வினைக்குக்கருத்தா இல்லை. கூறியுள்ளன என்ற பயனிலைக்கு எழுவாயில்லை.

இதுகாறுங் காட்டிய சொற்குற்றங்கள், பொருட்குற்றங்கள், இலக்கண முடிபுக்குற்றங்கள் ஆகிய எல்லாக்குற்றங்களும் மு. செட்டியாரவர்கள் இலக்கிய இலக்கணப் படிப்பு இல்லாதவரே என்பதுடன் சாதாரண பள்ளிச்சிறுர்களைப்போல வேனும் வாக்கிய மெழுதத்தெரியாதவ ரென்பதையும் நன்கு வெளிப்படுத்தின. இந்த மு. செட்டியார் தாமாக எழுதிய வசனப்பிழைக் குவியலைத்தள்ளி மேற்சென்றால் இவர்மேற் கோளாகக்காட்டிய கந்தபுராணம், பாரதம், நைடதம் திருவிளையாடல் என்ற நூல்களிலுள்ள சிலகவிகள் காணப்படுகின்றன. இவர் இலக்கிய இலக்கணபடிப்புச் சிறிது மில்லாது வெறுஞ்சட்டி தாளிப்பவர்போல வெளிப்பட்ட விடத்து பிழைப்பட்டது சகசமே. அச்சிட்ட நூல்களிலுள்ள கவிகளை யெடுத்துக்காட்டும்போதர்வது அக்கவிகளைக் கெடுக்காமல் இருந்தவாறு வெளிப்படுத்தலாகாதா? மகா பரிசுத்தமான அக்கவிகள் இந்த மு. செட்டியார் வாயில் நுழைந்ததும் பிழைநாற்றங்கொண்டு பொலிவிழந்தனவாயின, அந்தோபரிதாபம்.

அக்கவிகள் வருமாறு:— கந்தபுராணம்.

பூசை புரிந்து நாரிகரம் புனிதங் கரத்திற் கொடுத்தானுங்
காசை பொருந்து மம்பிகையை யளித்தே னென்னவ றைந்திடலு
மேசினிமை போர்புகழ்ந் தார்க ளிருவர் இத மிசைந் தார்கண்
மாசில கணங்கண முழவறைந்தார் மடவார் பல்லோர் வாழ்ந்தேடுத்
தார்.

பாரதம்.

தாஞ்சாரற் கரியதனு வணைத்தா னென்று தரணிபரதம் முகங் கருகதனு விளைடும், பூஞ்சாரன் மணி நீலகிரிபோனின்ற பூசுரனை யிவனவனே போன்மென்றெண்ணிப், பாஞ்சாலர்பதிகன்னி யிருதன செங்கட் பங்கயத்தாற் பாங்காகபரிந்து நோக்கித், தேஞ்சார கழுங் கழுநீர்ச் செய்யதாமஞ் செம் மணிக்கால் வருவியெனச் சேர்த்தி ஞளே.

நளன் விவாஹம்.

இன்னரிச் சிலம்பு செம்பொற் கிங்கிணி யாற்ப வேகி
மன்னவர் மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்துவீழக்
கொன்னுனை வயிர ஒள்வாளிடதர் கோன்குவவுத் தோண்மேற்
பொன்னரிமாலே சூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கி நின்ருள்.

திருவிளையாடல் உக்கிரபாண்டியன் விவாஹம்.

மங்கலநீ ரானம்பி மலரடி விளக்கி வாசக்
கொங்கலர் மாலேசூட்டி குளிர்மது பருக்கமூட்டி
நங்கைதன் கையைப்பற்றி நம்பிதன் கையிமேலத்திப்
புங்கவ ரறியநன்னீர் மந்திரம் புகன்று பெய்தான்.

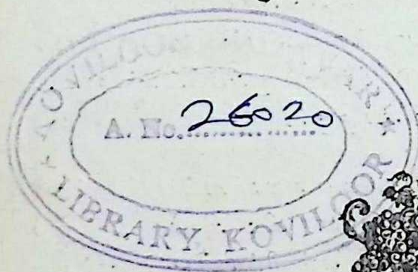
இங்ஙனம் மேற்கூறிய 4 பாடல்களில் பதினுறு குற்றமுற வரைந்துள்ளார். குற்றங்களுள்ள இடங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி ஞம். அவற்றினியல்பை விரிக்கிற் பெருகும்.

இம்மட்டோ. இறுதியாக ஒரு கவியை வரைந்துள்ளார். அக்கவி இன்ன நூலிலிருந்தெடுத் தெழுதியதென விளக்கிலர். அந்நூற் பெயரைக் கூறினுல் உலகங்கொள்ளாது எள்ளித் தள்ளுமெனக் கரு தினர்போலும். திருவிளையாடல் என்ற தலைப்பின் கீழ் அந்நூற் கவி யினடியில் மெள்ள நுழைத்து இப்போலிக்கவியும் திருவிளையாடற் புராணத்துள்ளது போலுமென அறியார் மயங்கச் சாலஞ் செய்து ள்ளார். இவர் சால வித்தை நன்று நன்று! இச்சாலக் கவியினும் நான்கு பெரும் பிழைகளுண்டு. அக்கவியையுங் காட்டித் தொலேப் பாம். அதுவருமாறு:—

நன்மையாங் குருவேசுகந் தருவது ஞானமே யென்று மவ்வேதங் கன்மபாவ மிசுரங்களால் தேவர்கள் தருவிலங்குகள் மாந்தர் சென்மமாகுவர் ஜாதியாசாரமே செய்தவஞ் சுகமேன்றுக் கன்ம காண்டத்தில் விதிப்பதேன விதிக்கின்ற காரண முறையிரே என்பதாம். இதுகாறுங் கூறியவைநிற்க. கண்டநூர் எனக் குறித்துள ளார். தம்மூர்ப் பெயரையாவது பிழையின்றி பெழுதத் தெரிந்து கொள்ளாத இந்த மு. செட்டியாரா பத்திரிகைகளில் எழுதத்தக்க வர்? பன்னாளாகப் பன்முறை யெழுதிப் பழகிய தம்மூர்ப் பெயரை யும் பிழைபட வெழுதல் எவ்வளவு பரிகசிப்புக்கிடனாகும் என்பதை யுணர்வாராக. அரங்கின்றி வட்டாடுவதுபோலச் சிற்றிலக்கிய இலக்கணங்களையேனும் முறையாகக் கற்குமுன்னர் அகங்கரித்து வாதவியாசங்களை யெழுதப் புகுந்து பரிபவப்படாமல் அடக்கமுறு வாராயின் இகழ்ச்சியடையார். அன்றேற்படும் பாடு அவரேயறிக.

இங்ஙனம்,

பழ. க. ராம. இராமலிங்கச்செட்டி.

வித்தியாபாநுப் பிரசுரம்.

விவேகபாநுப்பிரஸ், ஜடாமுனிகோவில் தெரு, மதுரை—1913.